

XV.

Forslag til Lov

om

Modarbejdelse af offentlig Uædelighed og venerisk Smitte.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 12te Januar 1901.*)

§ 1.

Den, som paa offentligt eller for alle og enhver tilgængeligt Sted ved Ord, Tegn, uanstændig Opførsel eller paa anden utvetydig Maade opfordrer eller indbyder til Utugt, straffes med Bøder, Fængsel eller under stærpende Omstændigheder og i Gentagelsestilfælde med Tvangsarbejde.

Paa samme Maade straffes den, der driver Utugt som Erhverv, saafremt Utugt er øvet med nogen Person under 18 Aar.

Lige over for den, som ikke forhen er straffet eller advarnet for noget af de her omhandlede Forhold, kan en af Raatalemyndigheden tildelt Advarsel træde i Stedet for Straf.

§ 2.

Den Kvinde, hvem der af Politivirigheden er givet Tilhold efter § 2 i Lov 3die Marts 1860 om Straffen for Løsgængeri og Betleri, og som senere er straffet efter forrige Paragraf, bliver, saafremt hun ikke kan paavise anden til sit Underhold tilstrækkelig Indtægt end den, som sthyldes, at hun driver Utugt som Erhverv, at straffe som Løsgænger.

§ 3.

Den Mand, der helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, uden at han til hende staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie, eller som vanemæssig eller i vindesyg Hensigt yder hende Bistand eller Bistand ved Udvøvelsen af hendes Erhverv, straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller med Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Strafarbejde i indtil to Aar.

*) Se Tillæg A. Sp. 2795 fg.; Folketingstidenden: Sp. 1602 fg. Forelæggelsen, Sp. 1942 fg. 1ste Behandling, Sp. 1997 fg. 2den Behandling.